

гарита на чекръчето", която открива нова ера въ развитието на нѣмската пѣсенна лирика.

Ш. е излялъ богатството на чувствата, и красотата на фантазията си въ пѣсните, въ които — чрезъ вълшебнитѣ модѹации и редуване на богатството на тоновитѣ багри въ тѣхъ (пѣснитѣ), прониква дълбоко въ душата на слушателя. Започналъ на 14 годишна възраст — съ композиране на Осияновитѣ пѣсни въ равния тонъ на народната строфна форма, презъ Шилера любовната лирика на Гьоте, Ш. достига до мистиката на Новалиса, и съ невѣроятна бързина създава новата пѣсенна форма. Въмѣсто наивно куплетната дотогавашна пѣсень и сухата декламационна балада, Ш. създава пѣсента на настроението, музикалната поезия. Надаренъ съ неизтощима мелодическа изобретателност и сила на фантазията, едва двадесетъ годишенъ, Ш. е билъ пѣлень, ствършенъ майсторъ на пѣсента. Но този великъ пѣснотворецъ (Ш.) би билъ немислимъ безъ Гьоте, защото чрезъ Гьотевата лирика Ш. е почувствувалъ всичката прелестъ на нѣмския езикъ, особно въ любовната му лирика, чиято мощна звучностъ прониквала и се отеквала дълбоко въ душата му. Чрезъ Гьоте той получава откровение въ пълния разстѣгъ на човѣшкитѣ изживявания — отъ найтънката и нѣжна лирика — до наймрачнитѣ чувства. 1815 Ш. написва 144 пѣсни, нѣкои отъ които въ различни редакции, така че числото имъ трѣбва да се увеличи съ още 20. Тази година се явява всѣкакъ решаваща за пѣсенното творчество на Ш., като време за лирически опитъ и експериментъ — до пълно овладяване на техниката, и окончателно установяване на формата. Съ своята музикално-живописна фантазия Ш. се е напълно вживявалъ въ текстоветѣ на пѣснитѣ, при избора на които той проявявалъ такъвъ изященъ вкусъ и тънки изисквания, че нищо съ посредствена поетична стойностъ и филистерски моралъ не е могло да попадне подъ неговото перо. Божествената искра въ неговата пѣсень се получава отъ пълното спосрещане на фантазията съ чувството. Ш-вата пѣсень не е обикновенъ коментаръ, или

проста иллюстрация на текста, а едно негово тоново превъплътяване, съ пълно вътрешно и външно единство. Клавирниятъ съпроводъ е органически свързанъ съ соловия гласъ, и е необикновено разнообразенъ и богатъ откъмъ ритмъ, мелодия и хармония — чисто Ш-ви. Броятъ на Ш-витѣ солови пѣсни, до края на неговия 32 годишенъ животъ, достига крѣгло удивителната цифра 600, нѣкои отъ които сж завършени цикли, като: „Хубавата воденичарка“, „Зимно пѣтуване“, „Лебедови пѣсни“. Първиятъ отъ тѣхъ, писанъ въ самия край на живота на гениалния пѣснотворецъ, сж прелестни моментни лирически картинки, пречупени презъ едно трагическо съзнание — за близкия неговъ край. Творби: 8 симфонии, 2 увертюри, 1 струнно трио, 14 струнни квартета, 1 клавирквинтетъ, 2 квинтета, единиятъ съ контрабасъ, съ тема въ бавната частъ — мелодията на пѣсента „Пѣстрвата“, — (Follenquintet), 1 октетъ, 15 сонати, 2 фантазии, 8 импромтута, музикални моменти, валсове и лендлери — за пиано на 2 рѣце, 2 сонати, 7 марша, вариации, полонези, 1 фантазия, ронда, 1 fuga „Грандъ дуа“, и др. за пиано на 4 рѣце, фантазия-дуо, 3 сонати, и „Брилянтно рондо“ за цигулка и пиано, „Победната пѣсень на Мириамъ“ за сопранъ-соло, смѣсенъ хоръ и пиано, „Пѣсента на духоветѣ върху водата“ за 8-гласенъ мѣжки хоръ съ струнни инструменти, „Химнъ на св. Духъ“ за сжщия съставъ, „Вѣра, надежда и любовь“ — смѣсенъ хоръ и духови инструменти, 2 мѣжки хорове съ 4 хорни, 2 Стабатъ матеръ, 4 Тантумъ ерго за смѣсенъ хоръ, оркестръ и органъ, 6 меси, Нѣмска меса, 5 Салве регина, 92-и псаломъ за баритонъ-соло и смѣсенъ хоръ, и около 20 опери и зингшпили.

Шулхофъ, Ервинъ — Schulhoff, Erwin — значителенъ клавирвиртуозъ и даровитъ компонистъ, род. 8 юни 1894 въ Прага, училъ отначало пиано при фонъ Албестъ, после въ консерваторията (Тернъ) въ Прага, при Крелъ, Тайхмюлеръ и Регеръ — въ Лайпцигската консерватория, после при Фридбергъ, Щайнбахъ и Узиелъ въ Кьолнската консерватория, и въ Висшата музикална школа въ Берлинъ. Ш. е пианистъ съ рѣзка индиви-